

tog sin Begæring tilbage. Karl Hansen har afgivet en skriftlig Erklæring under Forhold, hvor han vidste, at hans skriftlige Erklæring kunde komme til at ligge for til edelig Bekræftelse — det maatte han vide i det Øjeblik, han overfor Landbrugsministeriet, der havde paataget sig Opgaven som Undersøgelsesret, afgav en skriftlig Erklæring. Han maatte vide, at denne Erklæring kunde blive ham forelagt senere under endnu mere retslige Former end da. I denne Erklæring forklarer Karl Hansen, at da han erfarede, at Vilhelm Nielsen var sendt over i det Ærinde at meddele, at han, Karl Hansen, havde taget sin Begæring tilbage, saa gik han til den daværende Landbrugsminister, Poul Christensen, og sagde: Denne Sendelse maa bero paa en Misforstaaelse. Men det ærede Medlem fra Sorø har i Dag overfor det ærede Medlem fra Holbæk (Tange) benægtet, at Karl Hansen har henvendt sig til det ærede Medlem med en saadan Udtalelse. Efter det, de Herrer have præsteret her under denne Debat paa forskellig Vis, siger jeg, at jeg tror, indtil jeg bliver bedre oplyst, mere paa, hvad Karl Hansen har skrevet under Udsigt til at komme til at bekræfte det med Ed; end paa, hvad det ærede Medlem fra Sorø i Dag har forklaret.

Dermed skulle de Herrer have Fred for mig i denne Sag, og Karl Hansen-Affæren, som den populært kaldes, vil ikke blive tagen op til Drøftelse her, før de Herrer igen udæske dertil ved paa ny at dyrke Partipolitik paa Husmandsbevægelsen.

Justitsministeren (Billow): Det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds (Marott) omtalte igen Forholdene i Kerteminde og spurgte mig specielt, om jeg vilde foretage noget med Hensyn til Regnskabsførelsen og Kasseeftersynet ved Retsbetjentkontorerne. Det har jeg udtalt mig om i Finansudvalget. Paa den særlige Foranledning, som hans Udtalelse giver mig, skal jeg bemærke, at det er min Agt efter Konference med Kasseinspektøren at lade Kasseeftersyn foretage hyppigere end hidtil, idet jeg naturligvis forudsætter, at jeg har Rigsdagens Bemyndigelse til at afholde de dermed fornødne Udgifter. De ville ske paa den Maade, at den nuværende Kasseinspektør Gad faar en længere Permission fra sit Dommerembede — det har han ønsket — for at foretage hyppigere Kasseeftersyn. Det har jeg halvt om halvt lovet ham allerede paa Forhaand. Hvad selve Regnskabsførelsen angaar, kan den trænge til en anden Ordning end den nuværende. Jeg har allerede fra Kasse-

inspektøren modtaget et Forslag i saa Henseende, som, naar jeg faar bedre Tid, vil blive gjort til Genstand for nærmere Undersøgelse og Konference med ham.

Det ærede Medlem fra Storehedinge (J. Andersen) omtalte dernæst Byggeforholdene i Nyborg og opstillede i Begyndelsen en ganske besynderlig Teori, idet han sagde, at Ansvaret maatte udelukkende hvile paa Ministeren. Jeg forstaaer godt, at dette fremsættes af det ærede Medlem, hvis borgerlige Livsstilling er at være Bygmester. Det vilde være ganske behageligt for alle Bygmestre, der udførte Arbejde for Staten, om de, hvis de begik Fejl, ganske roligt kunde sige: Det kommer ikke os ved, det er den paagældende Minister, under hvem Byggearbejdet sorterer, som fuldt ud maa bære det paagældende Ansvar. Hvis Arkitekten tegnede galt eller daarligt, eller Murmesteren ikke fulgte Tegningerne, og Huset ikke blev, som de udviste, skulde det være den paagældende Minister, der alene bar Ansvaret derfor. Det, tror jeg, vilde være vidtgaaende. En Minister bærer et stort Ansvar — det indrømmer jeg —, men et saa stort Ansvar, at han skulde bære Ansvaret for de Fejl, enhver Arkitekt, Ingeniør eller Haandværker begik ved Statens Byggeføretagender, tror jeg, ingen endnu vilde lægge paa en Ministers Skuldre.

Dernæst vilde jeg gerne fremdrage, hvorledes det er gaaet til, at der ikke ved dette Føretagende er blevet offentlig Licitation. Da Forslaget om Opførelse af et nyt Statsfængsel kom frem, var man i en Nødstilstand; man maatte se at faa Lovforslaget gennemført i den paagældende Rigsdagssamling. Spørgsmaalet havde da staaet hen i over 11 Aar. Saa lang Tid var der gaaet, efter at Rigsdagen havde sluttet Behandlingen af et Forslag om Opførelse af en Straffeanstalt med en Dagsorden, der gik ud paa, at man skulde fremkomme med et nyt Forslag til Opførelse af en Straffeanstalt. Et saadant Forslag var ikke fremkommet, og derfor var der kommet en ekstraordinær Nødstilstand paa dette Omraade. Da man ikke kunde finde noget praktisk brugbart ved Omdannelse af en gammel Bygning, gik jeg om end meget nødig med til Opførelsen af et nyt Fængsel. Der forelaa fra den tidligere Fængselsdirektør et saadant Forslag udarbejdet af den Arkitekt, som havde været Overinspektionens Arkitekt i en Aarrække, og det var da naturligt at bruge det Forslag som Grundlag, om end med Ændringer. Derfor er det Lovforslag, der er blevet fore-